

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

20. listopadu 2008*

Ve věci C-375/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 13. července 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 3. srpna 2007, v řízení

Staatssecretaris van Financiën

proti

Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris a C. Toader (zpravodajka), soudci,

* Jednací jazyk: nizozemština.

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. května 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV H. de Biem, advocaat,
- za nizozemskou vládu C. Wissels, C. ten Dam a M. Mol, jako zmocněnkyněmi,
- za řeckou vládu K. Georgiadisem, Z. Chatzipavlou a I. Pouli, jako zmocněnci,
- za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Albenziem, avvocato dello Stato,
- za Komisi Evropských společenství M. Patakia, ve spolupráci s F. Tuytschaeverem, advocaat,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 4. září 2008,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká jednak položky sazebníku použitelné na dovoz rýžového papíru a případné neplatnosti nařízení Komise (ES) č. 1196/97 ze dne 27. června 1997 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 170, s. 13; Zvl. vyd. 02/08, s. 314, dále jen „nařízení o sazebním zařazení“), a jednak pravomocí, kterými disponuje vnitrostátní soud, u něhož byla podána žaloba proti rozhodnutí o dodatečném výběru dovozního cla, pokud Komise Evropských společenství již vyslovila jistá skutková nebo právní posouzení týkající se dotčených dovozních operací.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Staatssecretaris van Financiën a Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV (dále jen „H & S“), jehož předmětem je sazební zařazení rýžových plátků, nazývaných rovněž „rýžový papír“.

Právní rámec

Právo Společenství

Právní úprava týkající se celního zařazení rýžového papíru

- 3 Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02,

s. 382), zavedlo úplnou nomenklaturu zboží, které je předmětem dovozu do Evropského společenství nebo vývozu z něj (dále jen „KN“); tato nomenklatura je uvedena v příloze I tohoto nařízení.

4 V projednávaném případě byly použitelné podpoložky 1901 90 99 a 1905 90 20 KN, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1624/97 ze dne 13. srpna 1997, kterým se mění příloha I nařízení (EHS) č. 2658/87 (Úř. věst. L 224, s. 16).

5 Čísla 1901 a 1905 KN, jakož i odpovídající podpoložky zní v české jazykové verzi takto:

„1901	Sladový výtažek; potravinové přípravky z mouky, krupice, krupičky, škrobu nebo sladových výtažků, neobsahující kakao [...], jinde neuvedené ani nezahrnuté; potravinové přípravky ze zboží čísel 0401 až 0404, neobsahující kakao [...], jinde neuvedené ani nezahrnuté:
[...]	
1901 90 99	– – – Ostatní:
[...]	
1905	Pekařské zboží, jemné nebo trvanlivé pečivo, též obsahující kakao; hostie, prázdné oplatky používané pro farmaceutické účely, oplatky na zalepování, sušené těsto v listech z mouky, škrobu a podobné výrobky:
[...]	
1905 90	– Ostatní:

[...]	
1905 90 20	– – Hostie, prázdné oplatky používané pro farmaceutické účely, oplatky na zalepování, sušené těsto v listech z mouky nebo škrobu a podobné výrobky.“

6 Nizozemská verze KN popisuje číslo 1905 a odpovídající podpoložky následovně:

„1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel:
[...]	
1905 90	– andere:
[...]	
1905 90 20	– – ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.“

7 Za účelem zajištění jednotného používání KN v rámci Společenství může Komise na základě čl. 9 odst. 1 písm. a) první odrážky nařízení č. 2658/87 přijmout nařízení směřující k zařazení konkrétního zboží do KN.

- 8 Podle přílohy nařízení o sazebním zařazení spadají pod podpoložku 1905 90 20 KN „potravinov[é] příprav[ky] ve formě suchých, průsvitných plátek různých velikostí vyrobených z rýžové mouky, soli a vody“. V této příloze je rovněž uvedeno, že „[t]yto plátky se po namočení ve vodě [...] obvykle používají k výrobě ‚jarních závitků‘ a podobných výrobků“.
- 9 Mezinárodní úmluva o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „HS“), uzavřená v Bruselu dne 14. června 1983, a protokol o její změně ze dne 24. června 1986 (dále jen „úmluva o HS“) byly schváleny jménem Evropského hospodářského společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. dubna 1987 (Úř. věst. L 198, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 288).
- 10 Na základě čl. 3 odst. 1 úmluvy o HS se každá smluvní strana zavazuje, že její celní a statistické nomenklatury budou v souladu s HS, že bude používat bez dodatků a změn všechna čísla a položky harmonizovaného systému, jakož i jejich číselné znaky a dodržovat číselné uspořádání harmonizovaného systému. Totéž ustanovení stanoví, že se každá smluvní strana rovněž zavazuje používat k výkladu HS všeobecná pravidla, jakož i všechny poznámky k třídám, kapitolám, číslům a položkám a nebude měnit rozsah tříd, kapitol, čísel a položek HS.
- 11 Rada pro celní spolupráci, nyní Světová celní organizace, založená mezinárodní úmluvou o vytvoření uvedené rady, uzavřenou v Bruselu dne 15. prosince 1950, schvaluje, za podmínek stanovených v článku 8 úmluvy o HS, vysvětlivky a stanoviska k zařazení přijatá výborem HS.

12 Vysvětlivka Komise týkající se podpoložky 1905 90 20 KN odkazuje na „Vysvětlivky k HS k číslu 1905, odstavec B.“

13 Vysvětlivka k HS týkající se čísla 1905 zní následovně:

„[...]

A) Pekařské zboží, jemné nebo trvanlivé pečivo, též obsahující kakao.

[...]

B) Hostie, prázdné oplatky používané pro farmaceutické účely, oplatky na zalepování, sušené těsto v listech z mouky, škrobu a podobné výrobky.

Toto číslo pokrývá některé výrobky z moučného či škrobového těsta, většinou pečených, obecně ve tvaru kotoučů nebo plátků s velmi různorodým využitím.

[...]

K tomu rovněž patří tenké plátky z moučného či škrobového těsta, pečené a sušené, určené k obalení určitých druhů jemného pečiva či cukrářských výrobků, a zejména nugátů. [...]“ (*neoficiální překlad*)

Právní úprava týkající se neprovedení dodatečného zaúčtování a prominutí dovozního cla

– K dodatečnému nezaúčtování cla

¹⁴ Článek 220 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 17, s. 1; Zvl. vyd. 02/08, s. 179, dále jen „celní kodex“), stanoví:

„2. [...] dodatečné zaúčtování [se] neprovede, pokud:

[...]

b) částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo přiměřeným způsobem

zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení;

[...]“

- 15 Článek 869 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1677/98 ze dne 29. července 1998 (Úř. věst. L 212, s. 18; Zvl. vyd. 02/09, s. 30, dále jen „prováděcí nařízení“), stanoví:

„Celní orgány samy rozhodnou o tom, že nevybrané clo po proclení nezaúčtují,

[...]

- b) v případech, kdy se domnívají, že podmínky uvedené v čl. 220 odst. 2 písm. b) [celního] kodexu jsou splněny, a kdy částka cla nezaúčtovaná jednomu hospodářskému subjektu v důsledku jediné chyby či omylu týkajícího se jedné nebo více vývozních či dovozních operací nedosahuje 50 000 [eur];

[...]“

16 Článek 871 prováděcího nařízení zní následovně:

„Pokud se celní orgány v jiných případech než uvedených v článku 869 domnívají, že podmínky uvedené v čl. 220 odst. 2 písm. b) kodexu jsou splněny, nebo mají v určitém případě pochybnosti o působnosti kritérií tohoto ustanovení, předloží věc Komisi, aby rozhodla postupem podle článků 872 až 876. Spis předložený Komisi musí obsahovat všechny informace nezbytné pro plné prozkoumání věci. Spis musí též obsahovat prohlášení, které zúčastněná osoba podepsala a ve kterém potvrzuje, že spis četla a že buď nehodlá nic doplnit, nebo že uvádí všechny doplňující údaje, které by podle jejího názoru do spisu měly být zahrnuty.“

Jakmile Komise věc obdrží, neprodleně o tom vyrozumí zúčastněný členský stát.

Jestliže Komise zjistí, že informace poskytnuté členským státem nepostačují, aby mohla rozhodnout na základě plné znalosti předložené věci, může požádat o poskytnutí doplňujících informací.“

17 Článek 873 první pododstavec prováděcího nařízení uvádí:

„Po konzultaci s odbornou skupinou složenou ze zástupců všech členských států, která se sejde v rámci výboru k projednání dané věci, Komise rozhodne, zda zkoumaná situace umožňuje upustit od zaúčtování daného cla.“

– K vrácení nebo prominutí cla

18 Podle článku 239 celního kodexu:

„1. Dovozní clo nebo vývozní clo lze vrátit nebo prominout i v jiných případech než podle článků 236, 237 a 238,

– které budou vymezeny postupem projednávání ve výboru,

– které vyplývají z okolností, jež nelze přičítat podvodnému jednání nebo hrubé nedbalosti zúčastněné osoby. Případy, kdy lze toto ustanovení použít, a příslušná procesní pravidla se vymezí postupem projednávání ve výboru. Vrácení či prominutí může podléhat zvláštním podmínkám.

2. Vrácení nebo prominutí cla z důvodů uvedených v odstavci 1 se povolí na základě žádosti, jež byla podána příslušnému celnímu úřadu [...]"

19 Článek 905 prováděcího nařízení stanoví:

„1. Pokud rozhodující celní orgán, jemuž je podána žádost o vrácení nebo prominutí cla podle čl. 239 odst. 2 kodexu, není schopen přijmout rozhodnutí podle článku 899, a je-li možno z odůvodnění žádosti usuzovat, že se jedná o zvláštní situaci, která vznikla na základě okolností, jejichž vznik nelze přičítat hrubé nedbalosti ani podvodnému jednání zúčastněné osoby, předloží členský stát, o jehož orgán se jedná, věc Komisi k vyřízení postupem podle článků 906 až 909.

Jestliže však příslušný celní orgán nemá pochybnosti, může sám rozhodnout o vrácení či prominutí cla, pokud se domnívá, že podmínky uvedené v čl. 239 odst. 1 celního kodexu jsou splněny, a pokud je částka připadající na každého provozovatele vztahující se k jedné či více dovozním nebo vývozním operacím, které vyplývají z téže konkrétní situace, nižší než 50 000 [eur].

Pojem ‚zúčastněná osoba‘ se vykládá stejně jako v článku 899.

Ve všech ostatních případech rozhodující celní orgán žádost zamítne.

2. Spis předložený Komisi musí obsahovat všechny údaje potřebné pro úplné prozkoumání věci. Spis musí též obsahovat prohlášení, které zúčastněná osoba podepsala a ve kterém potvrzuje, že spis četla a že buď nehodlá nic doplnit, nebo že uvádí všechny doplňující údaje, které by podle jejího názoru do spisu měly být zahrnuty.

Jakmile Komise spis obdrží, neprodleně o tom vyrozumí zúčastněný členský stát.

Jestliže Komise zjistí, že informace poskytnuté členským státem nepostačují, aby mohla rozhodnout na základě plné znalosti předložené věci, může požádat o poskytnutí doplňujících informací.

[...]“

20 Článek 907 první pododstavec prováděcího nařízení stanoví:

„Po konzultaci s odbornou skupinou složenou ze zástupců všech členských států, která se sejde v rámci výboru k projednání dané věci, Komise rozhodne, zda zkoumaná situace umožňuje vrátit nebo prominout clo.“

Vnitrostátní právo

21 Článek 8:72 odst. 4 obecného zákona o správním právu (Algemene Wet Bestuursrecht) stanoví:

I - 8728

„Jestliže soud prohlásí žalobu za opodstatněnou, může uložit správnímu orgánu, aby v souladu s jeho rozhodnutím vydal rozhodnutí nebo učinil jiný úkon, nebo může stanovit, že jeho rozhodnutí nastupuje na místo zrušeného rozhodnutí nebo částečně zrušeného rozhodnutí.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 22 H & S je nizozemským výrobním a obchodním podnikem zásobujícím zejména restaurace orientálními potravinovými výrobky. Na tomto základě dováží již několik let rýžový papír pocházející z Vietnamu.
- 23 H & S dovážel tyto výrobky již v roce 1996 pod podpoložkou 1901 90 99 KN. Toto sazební zařazení bylo opakovaně přijato nizozemskými celními orgány (dále jen „celní orgány“), včetně výsledku kontrol a analýz provedených na vzorcích dovážených nákladů.
- 24 Dne 27. června 1997 přijala Komise nařízení o sazebním zařazení, které stanoví, že dotčené výrobky ve skutečnosti spadají pod podpoložku 1905 90 20 KN. Toto nařízení bylo vyhlášeno v *Úředním věstníku Evropských společenství* dne 28. června 1997 a vstoupilo v platnost dne 19. července 1997.
- 25 H & S přesto nadále dovážel rýžový papír pod podpoložkou 1901 90 99. Rovněž celní orgány dále přijímaly jeho prohlášení, naposledy dne 14. července 1997 a dne 16. března

1998. Poté, téhož dne 16. března 1998 zaznamenaly nesprávné zařazení a informovaly tuto společnost, že toto zboží spadá pod položku předepsanou nařízením o sazebním zařazení, tedy pod podpoložku 1905 90 20 KN. Následně deklaroval H & S své zboží pod poslední uvedenou podpoložkou.

26 Během roku 2000 informovaly celní orgány H & S, že přistupují k dodatečnému výběru cla za období od 25. listopadu 1997 do 2. února 1998, které mělo být zaplaceno na základě zařazení do podpoložky 1905 90 20 KN.

27 H & S tedy podal žádost o prominutí uvedeného cla. Komise, které byla dne 19. září 2002 předložena k rozhodnutí žádost ve smyslu článku 905 prováděcího nařízení, přijala dne 17. června 2004 rozhodnutí REM 19/2002, v němž konstatovala, že prominutí dovozních cel není v konkrétním případě odůvodněné (dále jen „rozhodnutí ze dne 17. června 2004“). Toto rozhodnutí bylo napadeno H & S v rámci žaloby na neplatnost podané dne 23. září 2004 u Soudu prvního stupně Evropských společenství. Proti rozsudku Soudu ze dne 30. listopadu 2006, Heuschen & Schrouff Oriental Food v. Komise (věc T-382/04, Sb. rozh. s. II-94, zveřejněné shrnutí), kterým byla uvedená žaloba zamítnuta, podal H & S kasační opravný prostředek, věc zapsaná v kanceláři Soudního dvora pod číslem C-38/07 P.

28 Celní orgány oznámily H & S dne 22. listopadu 2000 celní výměr znějící na částku 645 399,50 NLG (tedy 292 869,52 eur). Po námitce H & S trval celní dohled na platebním výměru, s výjimkou částky 13 650,30 NLG, v návaznosti na zrušení jednoho celního prohlášení.

29 Dne 29. května 2001 podal H & S žalobu k Tariefcommissie, již v průběhu řízení nahradil Gerechtshof te Amsterdam. Tento soud prohlásil dne 7. prosince 2004 žalobu za opodstatněnou a zrušil rozhodnutí celního inspektora i platební výměry. Tento soud totiž sice potvrdil, že rýžové plátky spadají pod podpoložku 1905 90 20 KN. Nicméně nesprávné použití podpoložky 1901 90 99 KN vyplývalo z chyby celních orgánů, která

nemohla být přiměřeným způsobem zjištěna H & S a která dovolila, aby v souladu s článkem 220 celního kodexu bylo upuštěno od dodatečného výběru takto uniklého dovozního cla.

30 Staatssecretaris van Financiën tedy, za účelem zpochybnění použití článku 220 celního kodexu Gerechtshof te Amsterdam, podal kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, zatímco H & S podal vzájemný kasační opravný prostředek za účelem určení, že jeho výrobky ve skutečnosti spadají pod podpoložku 1901 90 99 KN.

31 Z předkládacího usnesení vyplývá, že je nesporné, že dovážené výrobky jsou vyrobeny z rýžové mouky, vody a soli, které se smísí a uhnětou do těsta, poté vyválí a usuší. Tyto výrobky nejsou určeny ke spotřebě bez předchozího tepelného zpracování.

32 Pokud jde o vzájemný kasační opravný prostředek, konstatoval předkládající soud, že podle vysvětlivek k HS se číslo 1905 KN ani tak nevyznačuje skutečností, že se týká pečených výrobků, jako spíše skutečností, že se týká výrobků drobného tvaru.

33 Nicméně je rovněž možné tvrdit, s oporou v judikatuře Soudního dvora, že se čísla 1901 a 1905 KN liší v tom, že první se týká výrobků nepečených, zatímco druhé se týká zboží pečeného.

- 34 Hoge Raad der Nederlanden se domnívá, že je nezbytné dotázat se Soudního dvora na platnost nařízení o sazebním zařazení umístujícího rýžové plátky bezvýhradně pod číslo 1905 KN.
- 35 Co se týče kasačního opravného prostředku v původním řízení, tento soud ve svém rozsudku ze dne 7. prosince 2004 konstatoval, že rozsudek *Gerechthof te Amsterdam* připustil, že tři kritéria týkající se zjistitelného charakteru chyb celních orgánů a nezbytná k použití článku 220 celního kodexu byla splněna, přestože Komise dne 17. června 2004 rozhodla, že týmž kritériím nebylo vyhověno, pokud jde o posouzení otázky, zda obchodník postupoval s řádnou péčí, za účelem uplatnění článku 239 uvedeného kodexu, což Soud potvrdil ve svém výše uvedeném rozsudku *Heuschen & Schrouff Oriental Foods v. Komise*, jímž byla zamítnuta žaloba H & S proti rozhodnutí ze dne 17. června 2004.
- 36 Podle předkládajícího soudu vyvstává otázka, které rozhodnutí vnitrostátního celního orgánu má být následováno, jestliže Komise a vnitrostátní soud přijaly dvě protichůdné pozice, co se týče posouzení tří výše uvedených kritérií. Přesněji se jedná o to, jak je vymezena pravomoc vnitrostátního soudu ve vztahu k pravomoci Komise, pokud jde o uplatňování těchto kritérií.
- 37 Předkládající soud uvádí, že jestliže se celní orgány domnívají, že podmínky stanovené celním kodexem mohou být splněny, předají případ Komisi, která rozhodne, zda je, či není třeba přikročit k dodatečnému výběru dovozního cla (článek 220 celního kodexu), nebo zda je odůvodněno jeho prominutí (článek 239 téhož kodexu). V tomto případě je zajištěno jednotné použití práva Společenství.

38 To však neplatí, jestliže celní orgány rozhodnou, že podmínky provádění článku 220 celního kodexu nejsou splněny. V tomto případě věc nepředloží Komisi, a jestliže zúčastněná osoba předloží proti rozhodnutí těchto orgánů žalobu, vnitrostátnímu soudu pak přísluší posoudit, zda podmínky pro zamítnutí dodatečného výběru cla jsou nebo nejsou splněny. Jednotné použití práva Společenství pak může být zaručeno prostřednictvím mechanismu řízení o předběžné otázce. Nicméně, jestliže je proti rozhodnutí vnitrostátního soudu možno podat opravný prostředek, nemá tento soud povinnost přerušit řízení za účelem položení předběžné otázky.

39 Za těchto podmínek se Hoge Raad der Nederlanden rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Patří plátky popsané v příloze nařízení [o sazebním zařazení] do čísla 1905 [KN], jedná-li se o plátky vyrobené z rýžové mouky, soli a vody, které jsou sušené, avšak nebyly podrobeny tepelnému zpracování?

2) Je uvedené nařízení [o sazebním zařazení] s ohledem na odpověď na výše uvedenou otázku platné?

3) Musí být článek 871 [prováděcího] nařízení vykládán v tom smyslu, že jestliže je celní orgán na základě uvedeného čl. 871 odst. 1 povinen předložit věc Komisi předtím, než může v této věci rozhodnout o upuštění od dodatečného zaúčtování, vnitrostátní soud, který rozhoduje o žalobě osoby povinné zaplatit clo podané proti

rozhodnutí celního orgánu provést dodatečné zaúčtování, není oprávněn zrušit dodatečné zaúčtování proto, že považuje podmínky čl. 220 odst. 2 písm. b) [celního kodexu] pro (nutnost) upuštění od dodatečného zaúčtování za splněné, i když tento závěr není podporován Komisí?

- 4) V případě, že odpověď na třetí otázku zní tak, že okolnost, že Komisi je v oblasti dodatečného výběru cla přiznána určitá rozhodovací pravomoc, neomezuje pravomoc vnitrostátního soudu, který musí rozhodnout o žalobě týkající se dodatečného výběru cla, stanoví právo Společenství jiné opatření, které zajišťuje jednotné použití práva Společenství, pokud v konkrétním případě Komise a vnitrostátní soud odlišně posoudí kritéria, která jsou uplatňována v rámci článku 220 celního kodexu pro určení, zda osoba povinná zaplatit clo mohla zjistit chybu celního orgánu?“

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- 40 Podstatou prvních dvou otázek předkládajícího soudu, které je třeba posuzovat společně, je, zda plátky vyrobené z rýžové mouky, soli a vody, které jsou sušené, avšak nebyly podrobeny tepelnému zpracování, patří pod podpoložku 1905 90 20 KN, a popřípadě zda je nařízení o sazebním zařazení platné.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

- 41 H & S má za to, že se číslo 1905 KN týká pouze výrobků pečených a těch, které je možné přímo konzumovat, tak jak naznačil Soudní dvůr v bodě 12 rozsudku ze dne 11. srpna 1995, Uelzena Milchwerke (C-12/94, Recueil, s. I-2397). Nařízení o sazebním zařazení musí být tudíž prohlášeno za neplatné.
- 42 Nizozemská, řecká a italská vláda, jakož i Komise jsou toho názoru, že se číslo 1905 KN specificky netýká pečených výrobků nebo výrobků vhodných k přímé konzumaci a že zařazení rýžových plátků pod podpoložku 1905 90 20 KN není v rozporu s kombinovanou nomenklaturou. Domnívají se tedy, že nařízení o sazebním zařazení je platné.

Odpověď Soudního dvora

- 43 Nejprve je třeba připomenout, že rozhodující kritérium pro sazební zařazení zboží obecně je třeba hledat v jeho objektivních charakteristických znacích a vlastnostech, jak jsou definovány zejména zněním položky a poznámek k třídám nebo kapitolám (rozsudek ze dne 18. července 2007, Olicom, C-142/06, Sb. rozh. s. I-6675, bod 16 a citovaná judikatura).
- 44 V tomto ohledu představují poznámky, které se vztahují ke kapitolám společného celního sazebníku, stejně tak jako vysvětlivky k HS, důležité prostředky pro zajištění jednotného použití tohoto sazebníku a poskytují jako takové poznatky využitelné pro jeho výklad (výše uvedený rozsudek Olicom, bod 17 a citovaná judikatura).

45 Je pravda, jak uvedl žalobce v původním řízení, že nizozemská verze čísla 1905 KN, na rozdíl od některých jiných jazykových verzí, nečiní výslovný odkaz na těsto v listech z mouky či škrobu a jiné podobné výrobky, které musí být „sušené“. Tato jazyková verze totiž odkazuje pouze na výrobky ve formě plátků.

46 Podle ustálené judikatury však nutnost jednotného výkladu nařízení Společenství vylučuje, aby v případě pochybností byl text ustanovení posuzován izolovaně, a vyžaduje naopak, aby byl vykládán a uplatňován ve světle svého znění v ostatních úředních jazycích (rozsudek ze dne 11. listopadu 1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, Recueil, s. I-7877, bod 46).

47 Pokud jde o číslo 1901 KN, které prosazuje H & S, je nutno konstatovat, že se, jak výslovně uvádí jeho znění, týká pouze potravinových přípravků z mouky, krupice, krupičky, škrobu nebo sladových výtažků, které nejsou jinde v KN uvedeny ani zahrnuty. Toto číslo tedy představuje zbytkový typ a nemůže se vztahovat na výrobky, jejichž popis odpovídá jinému číslu dotčené kapitoly KN. Podpoložka 1901 90 99 KN, pod níž je deklarováno zboží dotčené v původním řízení, mimoto odpovídá výrobkům „ostatní“, to znamená těm, které není možné zařadit do jiné podpoložky uvedeného zbytkového čísla 1901.

48 Jak přitom uvedla generální advokátka v bodech 43 a 44 svého stanoviska, odkaz na rýžový papír („rice paper“) nebo na „sušené“ výrobky je výslovně uveden ve znění několika jazykových verzí podpoložky 1905 90 20 KN.

- 49 Dále, na rozdíl od toho, co tvrdil H & S ve svých písemných vyjádřeních před Soudním dvorem, žádná jazyková verze neodkazuje na požadavek, podle něhož musí být výrobky patřící do uvedené podpoložky nezbytně pečené. Jediný odkaz na stav výrobků, na něž se vztahuje číslo 1905 KN, a přesněji podpoložka 1905 90 20 tohoto čísla, se totiž týká skutečnosti, že jsou nabízeny v „sušené“ formě.
- 50 Vysvětlivka Komise týkající se posledně uvedené podpoložky odkazuje na „vysvětlivky k HS k číslu 1905, odstavec B.“ Jak přitom uvedla nizozemská vláda, tyto vysvětlivky uvádějí řadu výrobků z moučného či škrobového těsta, pečených, obecně ve tvaru kotoučů nebo plátků s velmi různorodým využitím. Podle vysvětlivek Komise a HS není tedy skutečnost, že je výrobek pečený, nezbytným znakem pro zařazení zboží pod podpoložku 1905 90 20 KN.
- 51 A konečně z bodu 12 výše uvedeného rozsudku Uelzena Milchwerke nelze vyvozovat, že Soudní dvůr zamýšlel omezit uplatňování čísla 1905 KN pouze na výrobky „pečené“. V tomto bodě 12 totiž Soudní dvůr sice rozhodl, že zařazení zboží pod číslo 1905 „[p]ekařské zboží, jemné nebo trvanlivé pečivo [...]“, jakož i pod položku 1905 30 „sladké sušenky; oplatky a malé oplatky“, předpokládá, že dotčené zboží bude alespoň jednou pečené. Je nutno nicméně konstatovat, že toto posouzení se týkalo pouze první kategorie výrobků, uvedených ve znění čísla 1905, totiž „[p]ekařské zboží, jemné nebo trvanlivé pečivo též obsahující kakao“, které je předmětem odstavce A vysvětlivky k HS týkající se čísla 1905.
- 52 Vzhledem k výše uvedenému je třeba konstatovat, že zařazení potravinových přípravků ve formě suchých, průsvitných plátků různých velikostí vyrobených z rýžové mouky, soli a vody pod podpoložku 1905 90 20 KN je v souladu se zněním této podpoložky.

53 Na první dvě otázky je tedy třeba odpovědět, že:

- plátky vyrobené z rýžové mouky, soli a vody, které jsou sušené, avšak nebyly podrobeny tepelnému zpracování, spadají do podpoložky 1905 90 20 KN;

- přezkum položené otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost nařízení o sazebním zařazení.

K třetí a čtvrté otázce

54 Podstatou třetí a čtvrté otázky, předkládajícího soudu, které je třeba přezkoumat společně, je, zda v případě, že Komise již rozhodla v konkrétním případě o podmínkách použití čl. 239 odst. 1 druhé odrážky celního kodexu, vnitrostátní soud, u něhož bylo napadeno rozhodnutí o dodatečném výběru dovozního cla týkajícího se tohoto případu, je tímto rozhodnutím Komise vázán, posuzuje-li tentýž případ s ohledem na článek 220 uvedeného kodexu.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

55 H & S je toho názoru, že vnitrostátní soud rozhodující o podmínkách použití článku 220 celního kodexu v konkrétním případě nemůže být vázán rozhodnutím Komise, posuzující tento případ s ohledem na článek 239 téhož kodexu, neboť řízení o předběžné otázce zajišťuje jednotné použití práva Společenství.

- 56 Nizozemská, řecká a italská vláda, jakož i Komise mají za to, že takové rozhodnutí Komise je pro vnitrostátní soud závazné a že, jestliže se tento soud chce od něj odchýlit, musí buď přerušit řízení až do doby, než bude vydán konečný rozsudek soudu Společenství, kterému byla předložena žaloba na neplatnost uvedeného rozhodnutí, nebo předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce směřující k posouzení platnosti.

Odpověď Soudního dvora

- 57 Úvodem je třeba konstatovat, že postupy stanovené v člancích 220 a 239 celního kodexu sledují stejný cíl, totiž omezit dodatečné platby dovozního nebo vývozního cla na případy, kdy je tato platba odůvodněná a slučitelná s takovou základní zásadou, jako je zásada ochrany legitimního očekávání (viz rozsudek ze dne 1. dubna 1993, Hewlett Packard France, C-250/91, Recueil, s. I-1819, bod 46, jakož i výše uvedený rozsudek Söhl a Söhlke, bod 54).
- 58 Z toho plyne, že podmínky pro použití uvedených článků, totiž pro čl. 239 odst. 1 druhou odrážku celního kodexu zejména podmínka neexistence hrubé nedbalosti na straně zúčastněné osoby a pro článek 220 téhož kodexu podmínka neexistence chyby celních orgánů, přiměřeným způsobem zjiitelné poplatníkem cla, musí být vykládány stejným způsobem (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Söhl a Söhlke, bod 54).
- 59 Proto, jak předtím rozhodl Soudní dvůr, je třeba za účelem posouzení, zda se hospodářský subjekt dopustil „hrubé nedbalosti“ ve smyslu čl. 239 odst. 1 druhé odrážky celního kodexu, použít analogicky kritéria uplatněná v rámci článku 220 celního kodexu k ověření, zda chyba, které se dopustily celní orgány, byla ze strany

hospodářského subjektu zjistitelná (viz výše uvedený rozsudek Söhl a Söhlke, body 55 a 56, jakož i ze dne 13. března 2003, Nizozemsko v. Komise, C-156/00, Recueil, s. I-2527, bod 92).

60 Pokud se celní orgány v rámci výše uvedených postupů upravených v člancích 871 a 905 prováděcího nařízení domnívají, že jsou splněny stanovené podmínky týkající se čl. 220 odst. 2 písm. b) a čl. 239 odst. 1 druhé odrážky celního kodexu, předají tyto orgány nebo členský stát, pod nějž spadají, s výjimkou situací stanovených v člancích 869 a 899 uvedeného nařízení, případ Komisi, aby určila, zda jsou uvedené podmínky skutečně splněny.

61 V tomto ohledu se zdá, že s výjimkou zvláštních případů stanovených v nařízení zamýšlel zákonodárce Společenství svěřit Komisi posuzování situací, v nichž je třeba upustit od jinak dlužného rozpočtového příjmu, s vědomím, že cla vybraná z dovozu výrobků na území Společenství představují vlastní příjem rozpočtu Evropských společenství. Takové zjištění je posíleno pravomocemi svěřenými Komisi článkem 875 a čl. 908 odst. 3 prováděcího nařízení, podle nichž může Komise zmocnit jeden nebo více členských států za podmínek, které stanoví, k neprovedení dodatečného zaúčtování cel, k jejich výběru nebo k jejich prominutí v případě, v němž nastaly skutkové či právní okolnosti srovnatelné s těmi, které již byly Komisí přezkoumány v předcházejících rozhodnutích.

62 Jak již Soudní dvůr uvedl, je cílem přiznání rozhodovací pravomoci Komisi v oblasti dodatečného vybírání cla zajištění jednotného používání práva Společenství. V případech, kdy je vyhověno žádosti o upuštění od dodatečného výběru, hrozí, že toto jednotné používání práva Společenství bude zpochybněno, neboť hrozí, že posouzení, z kterého může vycházet členský stát, když vydává příznivé rozhodnutí, ve skutečnosti z důvodu pravděpodobné neexistence opravného prostředku k soudu unikne přezkumu, který by umožnil zajistit jednotné použití podmínek stanovených právními

předpisy Společenství. Naopak tomu tak není v případě, kdy vnitrostátní orgány provedou výběr, a to bez ohledu na dotčenou částku, neboť v tomto případě je pak zúčastněná osoba vždy oprávněna zpochybnit takové rozhodnutí u vnitrostátních soudů (rozsudek ze dne 22. června 2006, Conseil général de la Vienne, C-419/04, Sb. rozh. s. I-5645, bod 42 a citovaná judikatura).

⁶³ V takovém případě tedy přísluší vnitrostátnímu soudu posoudit, zda s přihlédnutím k okolnostem projednávané věci jsou tyto podmínky splněny, a tudíž může být jednotnost práva Společenství zajištěna Soudním dvorem v rámci řízení o rozhodnutí o předběžné otázce (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 26. června 1990, Deutsche Fernsprecher, C-64/89, Recueil, s. I-2535, bod 13, jakož i výše uvedený rozsudek Conseil général de la Vienne, bod 42 a citovaná judikatura).

⁶⁴ Jestliže však byla Komisi členským státem předložena žádost o prominutí dovozního cla podle článku 239 celního kodexu a Komise již přijala rozhodnutí obsahující posouzení právních či faktických okolností v případě konkrétní dovozní operace, jsou tato posouzení závazná pro všechny orgány členského státu, jemuž je takové rozhodnutí určeno v souladu s článkem 249 ES, a to včetně jeho soudů posuzujících tentýž případ s ohledem na článek 220 uvedeného kodexu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 24. září 1998, Sportgoods, C-413/96, Recueil, s. I-5285, bod 41).

⁶⁵ Proto požadavky spojené s jednotným používáním práva Společenství příkazují, že pro tytéž dovozní operace jednoho hospodářského subjektu nemůže být rozhodnutí Komise, které se vyslovuje k existenci „hrubé nedbalosti“ tohoto hospodářského subjektu, zmařeno pozdějším rozhodnutím vnitrostátního soudu o tímto hospodářským subjektem „zjistitelném charakteru“ chyby vnitrostátních celních orgánů.

66 Pokud se tedy vnitrostátní soud dozví během řízení u něj zahájeného o předložení věci Komisi podle článků 220 nebo 239 celního kodexu, jako v projednávaném případě *Gerechthshof te Amsterdam* v řízení o žalobě proti rozhodnutí o výběru dovozního cla, nesmí přijmout rozhodnutí, která půjdou proti zamýšlenému rozhodnutí Komise uplatňujícímu uvedené články (viz obdobně rozsudky ze dne 28. února 1991, *Delimitis*, C-234/89, Recueil, s. I-935, bod 47, jakož i ze dne 14. prosince 2000, *Masterfoods a HB*, C-344/98, Recueil, s. I-11369, bod 51). Toto implikuje, že předkládající soud, který svým posouzením nemůže nahradit posouzení Komise, může přerušit řízení do doby, než Komise přijme rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 7. září 1999, *De Haan*, C-61/98, Recueil, s. I-5003, bod 48).

67 V každém případě, jak připomněl Soudní dvůr zejména v rámci sporů týkajících se článků 81 ES a 82 ES, jestliže má vnitrostátní soud pochybnosti, pokud jde o platnost nebo výklad aktu orgánu Společenství, může nebo musí v souladu s čl. 234 druhým a třetím pododstavcem ES předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru (viz výše uvedený rozsudek *Masterfoods a HB*, bod 54).

68 Pokud, jako ve věci v původním řízení, podal dovozce ve lhůtě stanovené v čl. 230 pátém pododstavci ES žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise o žádosti o prominutí cla ve smyslu článku 239 celního kodexu, příslušelo vnitrostátnímu soudu posoudit, zda bylo třeba, aby buď přerušil řízení do té doby, než bude vydáno konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost, nebo sám položil Soudnímu dvoru předběžnou otázku směřující k posouzení platnosti (viz obdobně výše uvedený rozsudek *Masterfoods a HB*, bod 55).

69 Naproti tomu, pokud Komise rozhodne v konkrétním případě v rámci článku 239 celního kodexu, nemůže být vázána rozhodnutím vydaným předtím vnitrostátním soudem, kterým rozhodl o podmínkách použití článku 220 celního kodexu v témže případě (viz obdobně výše uvedený rozsudek *Masterfoods a HB*, bod 48).

70 S přihlédnutím k výše uvedenému je na třetí a čtvrtou otázku třeba odpovědět tak, že:

- pokud byla Komisi členským státem předložena žádost o prominutí dovozního cla podle článku 239 celního kodexu a Komise již přijala rozhodnutí obsahující posouzení právních či faktických okolností v případě konkrétní dovozní operace, jsou tato posouzení závazná pro všechny orgány členského státu, jemuž je takové rozhodnutí určeno v souladu s článkem 249 ES, a to včetně jeho soudů posuzujících tentýž případ s ohledem na článek 220 uvedeného kodexu;
- jestliže podal dovozce ve lhůtě stanovené v čl. 230 pátém pododstavci ES žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise o žádosti o prominutí cla ve smyslu článku 239 celního kodexu, přísluší vnitrostátnímu soudu posoudit, zda je třeba, aby buď přerušil řízení do doby, než bude vydáno konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost, nebo sám položil Soudnímu dvoru předběžnou otázku směřující k posouzení platnosti.

K nákladům řízení

71 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Plátky vyrobené z rýžové mouky, soli a vody, které jsou sušené, avšak nebyly podrobeny tepelnému zpracování, spadají do podpoložky 1905 90 20 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze**

dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1624/97 ze dne 13. srpna 1997.

- 2) Přezkum položené otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost nařízení Komise (ES) č. 1196/97 ze dne 27. června 1997 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury.

- 3) Pokud byla Komisi Evropských společenství členským státem předložena žádost o prominutí dovozního cla podle článku 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, a Komise již přijala rozhodnutí obsahující posouzení právních či faktických okolností v případě konkrétní dovozní operace, jsou tato posouzení závazná pro všechny orgány členského státu, jemuž je takové rozhodnutí určeno v souladu s článkem 249 ES, a to včetně jeho soudů posuzujících tentýž případ s ohledem na článek 220 uvedeného nařízení.

Jestliže podal dovozce ve lhůtě stanovené v čl. 230 pátém pododstavci ES žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise Evropských společenství o žádosti o prominutí cla ve smyslu článku 239 uvedeného nařízení, přísluší vnitrostátnímu soudu posoudit, zda je třeba, aby buď přerušil řízení do doby, než bude vydáno konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost, nebo sám položil Soudnímu dvoru Evropských společenství předběžnou otázku směřující k posouzení platnosti.

Podpisy.